

[Birthe Rønn Hornbech]

mentet i det danske samfund, men vi finder ikke, at en central ombudsmand kan gavne familielivet. Vi ville hellere bruge ressourcerne på at give forældrene mulighed for at få mere tid til deres børn.

Hvis det i en familie er nødvendigt, at offentlige instanser træder til med råd og dåd, tror vi mere på, at problemerne kan løses lokalt, sådan som det jo også allerede gøres, og jeg mener, man skal fremhæve, at der ydes en vældig indsats i skoler, børnehaver, socialforvaltning osv.

Jeg vil godt benytte lejligheden til, som justitsministeren også gjorde det, at udtrykke påskønnelse af det store arbejde, der gøres i lokale frivillige organisationer.

Endelig er vi i Venstre betænkelige ved at få en konkurrerende ombudsmandsinstitution i forhold til den, vi har i forvejen.

Venstre kan altså ikke støtte forslaget.

#### Carsten Andersen (SF):

Vi har tidligere debatteret ombudsinstitutionen eller børne- og ungdomsrådet her i Tinget, og hver gang har der lydt positive røster om løsning af børns problemer, men der har ikke været vilje og evne til at finde en vej dertil. Det blev da også sagt af såvel de Konservatives som Venstres ordførere her, at børns problemer nok løses bedst derhjemme, og at man hellere skal prioritere sådan, at der bliver mere tid for forældrene, end satse på at få oprettet en central institution, som tager sig af børns problemer.

Det er jo en fin måde at vende tingene på hovedet på og få det til at se ud, som om børneombudsinstitutionen, den centrale rådgivningsinstitution, ville tage tid fra forældrene til at lave disse ting. Det er en meget fin måde at snakke sig uden om de meget alvorlige problemer på, som børnene står over for.

At der er behov for en institution, som vil virke til bedring af børns forhold, vidner nyhedsmedierne næsten daglig om. Vi får at vide, at børn henvender sig til en bred vifte af offentlige institutioner – lige fra skadestuer over psykiatriske afdelinger til radio-programmer – for at få hjælp til løsning af deres ulykkelige situation.

Vold imod børn fra såvel forældre som samleverer ser vi og hører vi om gang på gang. Ofte er det begrundet i forældrenes mere eller mindre håbløse situation. Børn er

i dag heldigvis i stand til at fortælle voksne om deres dårlige forhold, og det er de blevet i stand til på grund af den frie og mere demokratiske opdragelsesfacon, som vi også har i skolerne, men de voksne, som skal høre på dem, har jo ikke været udsat for den og er derfor i ringere stand til at høre og forstå, hvad det er, børnene siger. Vi er dårlige til at lytte, vi er dårlige til at forstå, og vi er dårlige til at handle derefter.

Man taler i politiske sammenhænge oftest om, at der skal lig på bordet, for at politikere kan forstå en sags alvorlige natur. Vi har børn og unge, der begår selvmord, og vi har børn, der bliver slået ihjel af deres forældre, fordi disse er i en uhyre dårlig social situation.

Ja, disse makabre historier kunne fortsætte, men kan al den snak ikke snart resultere i nogle mere håndgribelige ting, så vi frem for måske at give noget mere tid til forældrene kan snakke om at få en bred, folkelig oplysning og nogle brede initiativer, der bedrer børnenes situation?

Vi kan altså støtte Socialdemokraternes intentioner i forslaget om en børneombudsinstitution.

Vi har selv fremsat et forslag, der omhandler den samme problematik, men det er noget forskelligt fra Socialdemokraternes. Vi er ikke enige i, at ombudet skal være en ankeinstitution. Vi har en ankeinstitution, men den fungerer efter vores opfattelse ikke særlig godt. Den er bureaukratisk, stiv og overhovedet ikke børnevenlig. Ja, hvem ved, om de overhovedet tænker på børns tilstand derude? Men det er vores opfatelse, at en ny ankeinstitution let vil kunne falde i samme juristerifælde som den nuværende ankeinstitution.

Vi mener, at børne- og ungdomsrådet skal være en skarp kritiker af ankeinstitutionen. Kan og vil den tage sig af børns og unges problemer? Vi mener også, at børne- og ungdomsrådet, børneombudsinstitutionen, skal være kritisk over for kommunernes tilbud til børn og unge. Kommunerne ofrer meget tid og bureaukrati på at tilfredsstille kommunalrevisorer, men efter vores mening bør kommunerne nu omprioritere, således at de ofrer megen tid og mange kræfter på at efterleve et børne- og ungdomsråds anvisninger om nogle positive tiltag over for børn og unge, så de alt for høje anbringelsesantal kan kom-